

Békeharc

A hatósági megfigyelés gyülekezeti munkánk miatt még inkább fokozódott. A falu nehezen volt megközelíthető. Nyolc kilométer gyaloglásba került, amíg elértük az első vasútállomást. A hosszú út fáradságát gyönyörű erdő kárpótolta. Minden lelkészgyűlésre meg kellett tennem ezt az utat. Volt időm gondolkodni, imádkozni. A békeharc korszakát éltük. A lelkészgyűlések, értekezletek fő napirendi pontja: Harcoljunk a

békéért! Aki jó pontot akart szerezni, jobb parókiára akart jutni, az békeharcos pap lett. A vallásügyi hivatal vezetői, a párt, az állambiztonság csak őket tartotta megbízható elemeknek. Bárhová mentem, iratcsomóm árnyékként kísért. Igaz, soha nem éltettem a hazug békét, és ilyen áron nem kívántam a szemükben megbízható ember lenni. A gyűlések másik elmaradhatatlan pontja a „bethánista” papok elleni támadás volt. Ezek voltak az állam-, béke-, szocialista- és kultúra-ellenesek. Soha nem tudtuk, mikor tartóztatnak le.

Az egyik gyűlésen a záporozó vádak súlya alatt arra kértem Istent, küldjön valami vigasztaló szót a számomra. Szokásom ellenére a gyűlésen kinyitottam a bibliámat a pad alatt és tekintetem arra a zsoltár-versre esett: „Mert nem beszélnek békességet, hanem akik békességesek e földön, azok ellen álnok dolgokat koholnak.” (Zsolt 35,20) Ott, a Sátán zsinagógájában, a felülről való békesség töltött be. Mint életem folyamán annyiszor, ilyen finoman figyelmes volt hozzám az Isten, és arra figyelmeztetett, hogy a koholt tervek rövidesen megvalósulnak.

A szekuritáté igyekezett minél több adatot összegyűjteni rólam. Erre a lelkészeket is mozgósította. Egy nap váratlanul, fiatal, ugyancsak lelkész családból származó kolléga látogatott meg. Persze elhallgatta jövetelének célját. Mi éreztük a nem tiszta szándékot, de azért szeretettel fogadtuk. Titkolni valónk nem volt. Legyen Isten könyörületes azokhoz, akik olesón eladták magukat a pillanatnyi haszonért!

Az ige a tanügyisekhez is elérkezett. Elaknásított területnek számítottak a diktatúra alatt a gyermekek és az ifjúság. Két fiatal tanítónő is eljutott a Krisztus megismerésére. Az egyiket kihallgatásra hurcolta a szekuritáté. Egy orosz KGB-s tiszt hallgatta ki. Akkor még minden biztonsági hivatalban ők irányítottak. Eltiltották az énekkarunktól, és azzal fenyegették meg, hogy kidobják az állásából. Éreztük, hogy közeledik a mi időnk.

Feleségemet a néptanácsra hívták. Az ilyen hívogatások sohasem voltak megnyugtatóak. Ez az eset óriási meglepetést jelentett. Kikérdezés vagy fenyegetés helyett ünnepélyes akususra érkezett. Át kellett vennie a hős anyának járó diplomát

Republica Socialistă România

Brevet
Consiliul de Stat
prin Decretul nr. 940/7.X.1967

conferă

Ordinul Gloria Maternă

clasa a III-a

tovarăsei

VISKI F. IULIANA IRINA

Pentru meritul de a fi născut și crescut 7 copii.

Președintele
Consiliului de Stat

România Szocialista Köztársaság. Oklevél. Az Államtanács a 940/1967. X. 7. rendelete alapján a Dicső Anya Érdemrend 3. fokozatát adományozza Viski F. Júlia Irén elvtársnőnek 7 gyermek szülésében és nevelésében tanúsított érdemeért. Az Államtanács elnöke: olvashatatlan aláírás.

és érmet. Kétszer is részesítették ilyen kitüntetésben a hét gyermek után. Ez a kitüntetés semmi anyagi juttatással nem járt, be kellett érniük a címmel. Arra jó volt, hogy port hintsen a saját és a falu szemébe, s azt a látszatot keltse, hogy a hatóság mennyire becsüli a többgyermekes anyákat. Mindez akkor történt, mikor a család elhurcolása már „a kert alatt bujkált”. Ez a világ kétarcúsága!